

TỰ CHỦ HIỆN TƯỢNG KHÔNG NHƯ

Khi mặt nước đã được tĩnh lặng, thì phản ánh in hình môn một các hiện tượng trôi qua

Tâm đã được tĩnh lặng trong suốt, hành giả nhận chân được hiện thực tâm hành. Những trạng thái giận hờn - sợ hãi - lo lắng - tuyệt vọng được xuất phát từ tâm hành. Nhờ chánh niệm tỉnh thức mà nhận diện được sự thật một cách trung thực

Nhờ thực tập quán niệm tỉnh thức, hành giả kịp thời phát hiện được tâm hành thất tình: mừng - giận - buồn - vui - thương - ghét - muốn, biết làm lắng dịu được cảm xúc vừa phát khởi. Tự chủ không dễ dàng bị chi phối bởi hiện tượng không như làm căng thẳng đau nhức, làm đổ vỡ những tấm chân tình

Sự phá rối của thế quyền, sự không đồng tình của giáo hội, sự khủng hoảng - chia chẻ làm phá sản GDPT, sự e dè thờ ơ của xã hội, nó chỉ là hiện tượng. Đã là hiện tượng thì chỉ là khách thể - thứ yếu - không như, thời gian rồi sẽ được đánh giá lại

Điều quan trọng là ở nội tại, tự thân đã xác tín được lập trường, đã định hướng được hướng đi, hay chỉ lập dị, lưỡng tính, chưa được đồng nhất. Lắm lúc, dường như đã được xác định phải như thế này, nhưng khi đụng việc, lại bần khuân lo lắng, sợ bị đánh giá, rồi lại đổi lòng, quay ngoắc ứng dụng như thế khác. Diễn biến này là một sự thật, đang được diễn ra ở hai luồng tư tưởng lập dị trong một chủ thể!?...

Nhiều cấp huynh trưởng nhìn thấy sự thật thiếu rõ ràng, chưa dứt khoát này, làm ảnh hưởng rất nhiều đến tâm lý, mơ hồ, lung lay lập trường, khó quyết đoán được. Lắm lúc muốn tự tìm ra một giải pháp ôn hòa, bình thường hóa cho sự sinh hoạt tại mỗi địa phương, nhưng không dễ tách rời quần thể. Nhưng vấp phải sự ràng buộc cơ chế, làm lúng túng trong sự tự ứng xử

Nhà nước - cộng với sự tiếp sức của giáo hội, tham vọng triệt buộc, đưa GDPTVN vào quỹ đạo để dễ dàng quản lý thao túng, lôi kéo không được, quay ra triệt tiêu, đánh đuổi. Nhà nước - giáo hội đã thấy được các mặt tích cực thánh thiện của GDPT, nhận thấy mình sai lầm, nhưng đa nghi lo

lãng vu vơ, để cho quán tính càng lúc càng sa lầy lún sâu. Tư trào văn hóa GDPT dân lập, tự thân cứ vô úy kham nhẫn, chịu đựng bền bỉ vươn lên. Nhưng hàng ngũ lãnh đạo, nhìn bề mặt, thấy có thống nhất ý chí, bên trong mỗi cá thể còn có tư ý, chưa đồng nhất, dè chừng vị nể nhau. Nhiều đơn vị GDPT địa phương bị khoáy rối - đẩy đuổi, trung ương không có giải pháp thực tiễn, có người còn chùn lòng, thiếu quả cảm, không dám đối mặt với thực tại, vô tình đánh mất lòng tin

Tiêu diệt thì không được, bởi vì tư trào văn hóa GDPT còn có một đội ngũ vững vàng, khi được tập hợp lại thì hùng mạnh đến vô cùng, khó mà tiên liệu trước được, và sau lưng còn có đông đảo quần chúng ủng hộ. Còn bảo theo thì không xong rồi, bởi vì mỗi bên còn có cái nhìn chưa thoáng, đầu đó còn vương bản rong rêu. Không biết cuộc chiến tâm lý này rồi sẽ đi về đâu! Nhà nước - giáo hội - GDPT, như đang nhai phải một sợi gân gà, nuốt vào thì không đặng, nhưng nhả ra thì đuối tiếc. Cái tự ái của mỗi bên đang nức nghẹn trong mỗi cuốn họng, làm cho cứ mãi âm ỉ ầm ức mỗi lòng

Lam Nhã Thảo Am, 22602014

Phan Văn Huy Tâm